

តាមរយៈសហមេធាវីរបស់គាត់ (“មេធាវីការពារក្តី”) ដោយអនុលោមតាមវិធាន ២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់ អ.វ.ត.ក (“វិធានផ្ទៃក្នុង”) តទៅនេះ លោក មាស មុត សូមដាក់ពាក្យប្រឆាំងនឹងការអនុវត្តសហឧក្រិដ្ឋរួម ទម្រង់ទី ៣ នៅក្នុងសំណុំរឿងរបស់គាត់។ ពាក្យនេះត្រូវធ្វើឡើងជាចាំបាច់ ដោយសារដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូន រឿងឱ្យស៊ើបសួរ ចោទប្រកាន់ថា លោក មាស មុត ទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រព្រឹត្តិបទឧក្រិដ្ឋតាមរយៈ សហឧក្រិដ្ឋរួមទម្រង់ទី ៣ ផងដែរ។ សហឧក្រិដ្ឋរួមទម្រង់ទី ៣ ជាទម្រង់មួយនៃការទទួលខុសត្រូវ ដែល មិនត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅឯ អ.វ.ត.ក ទេ។ សំណើនេះអាចទទួលយកបាន អនុលោមតាមវិធាន ២១ ដែលចែងថា “ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក វិធានផ្ទៃក្នុង សេចក្តីណែនាំអនុវត្ត និង បទបញ្ជារដ្ឋបាល ទាំងអស់ជាធរមាន ត្រូវតែ បកស្រាយក្នុងន័យការពារជានិច្ចដល់ប្រយោជន៍របស់ជនសង្ស័យ...។ ក្នុង បរិបទនេះ ក) កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅក្នុង អ.វ.ត.ក ត្រូវតែមានយុត្តិធម៌ និង តម្លាភាព...”។ ក្រុម មេធាវីការពារក្តីស្នើសុំដាក់ពាក្យនេះជាភាសាអង់គ្លេសជាមុនសិន ហើយនឹងដាក់ឯកសារបកប្រែជាភាសា ខ្មែរតាមក្រោយ ពីព្រោះអង្គភាពបកប្រែភាសាមិនអាចបកប្រែឱ្យបានទាន់ពេលវេលានោះទេ ដោយសារខ្លួន មានការបកប្រែជាអាទិភាពដទៃទៀត។

I. សាវតារ

១. នៅថ្ងៃទី ២៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៨ ក្នុងសំណុំរឿង ០០២ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី បានដាក់ សំណើសុំការពិចារណាទៅកាន់ ក.ស.ច.ស ប្រឆាំងនឹងការអនុវត្តរាល់ទម្រង់² នៃសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម³

¹ សូមមើល អ៊ីមែលពីអង្គភាពបកប្រែភាសា ផ្ញើជូនក្រុមមេធាវីការពារក្តី “កម្មវត្ថុ៖ សំណើសុំបកប្រែឯកសារ” ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០១៣។

² អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតយូហ្គោស្លាវី (“ICTY”) បានកំណត់ទម្រង់បីនៃ សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម៖ ទម្រង់មូលដ្ឋាន (សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ១) ចាត់ទុកថាទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌជាលក្ខណៈបុគ្គល កាលណា “សហជនជាប់ចោទទាំងអស់ ប្រព្រឹត្តទៅតាមផែនការរួមមួយ មានចេតនាឧក្រិដ្ឋដូចគ្នា... ទោះបីជាសហចារិម្នាក់ៗ បំពេញតួនាទីផ្សេងៗគ្នាក្នុងការប្រព្រឹត្តនេះក៏ដោយ”។ *ព្រះរាជអាជ្ញា តទល់នឹង Tadić*, IT-94-1-A, សាលក្រម ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៩ កថាខណ្ឌ ១៩៦។ ទម្រង់លក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ (សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ២) ចាត់ទុកថាទទួលខុសត្រូវផ្នែក ព្រហ្មទណ្ឌជាលក្ខណៈបុគ្គល កាលណា “បទល្មើសត្រូវបានចោទប្រកាន់ ថាបានប្រព្រឹត្តដោយសមាជិកនៃកងយោធពល ឬ រដ្ឋបាល ដូចជាកងដែលគ្រប់គ្រងមណ្ឌលប្រមូលផ្តុំ មានន័យថា ប្រព្រឹត្តដោយមនុស្សមួយក្រុមតាមផែនការរួមមួយ”។ *ព្រះរាជអាជ្ញា តទល់នឹង Tadić*, IT-94-1-A, សាលក្រម ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៩ កថាខណ្ឌ ២០២។ ទម្រង់លាតសន្ធឹង (សហឧក្រិដ្ឋ រួមទម្រង់ទី ៣) ចាត់ទុកថាទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌជាលក្ខណៈបុគ្គល នៅក្នុងស្ថានភាព “ពាក់ព័ន្ធនឹងគោលបំណងរួមមួយ ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ កាលណាមានចារិម្នាក់ក្នុងចំណោមចារិម្នាក់ទាំងអស់ប្រព្រឹត្តអំពើមួយដែលទោះបីជាស្ថិតនៅក្រៅផែនការ រួម ក៏ដោយ ក៏ជាផលវិបាកធម្មជាតិ និង ត្រូវបានមើលឃើញជាមុននៃលទ្ធផលរបស់ផែនការរួមនោះ”។ *ព្រះរាជអាជ្ញា តទល់ នឹង Vasiljević*, IT-98-32-A, សាលក្រម ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៤ កថាខណ្ឌ ៩៩។

មេធាវីការពារក្តី អៀង សារី បានអះអាងថា សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមមិនអាចត្រូវបានអនុវត្ត ដោយមូលហេតុ
 ក) មិនមានចែងជាក់លាក់នៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក ខ) មិនពាក់ព័ន្ធនឹងច្បាប់កម្ពុជា គ)
 មិនត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងច្បាប់ទំនៀមទម្លាប់អន្តរជាតិ ហើយទោះបីជាច្បាប់ទំនៀមទម្លាប់
 អន្តរជាតិទទួលស្គាល់វាឡើយនេះក៏ដោយ ក៏មិនមែនជាច្បាប់ទំនៀមទម្លាប់អន្តរជាតិក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៥-
 ១៩៧៩ ឬ ច្បាប់ទំនៀមទម្លាប់អន្តរជាតិដែលអនុវត្តដោយផ្ទាល់នៅក្នុងតុលាការកម្ពុជានោះដែរ និង
 ឃ) មិនត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយអនុសញ្ញាអន្តរជាតិមួយដែលត្រូវបានអនុវត្តនៅឯ អ.វ.ត.ក។ ដូច្នេះ
 ការអនុវត្តសហឧក្រិដ្ឋកម្ម នៅឯ អ.វ.ត.ក នឹងរំលោភបំពានលើគោលការណ៍ គ្មានច្បាប់ចែងគ្មាន
 បទល្មើស (*nullum crimen sine lege*)។

- ២. នៅថ្ងៃទី ០៨ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨ ក.ស.ច.ស បានចេញដីកាដោះស្រាយក្នុងសំណុំរឿង ០០១
 ដោយមិនបានអនុវត្តសហឧក្រិដ្ឋកម្ម ជាទម្រង់មួយនៃការទទួលខុសត្រូវឡើយ^៤។
- ៣. នៅថ្ងៃទី ០៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨ ក.ស.ច.ស ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ជំទាស់នឹងដីកាដោះស្រាយក្នុងសំណុំរឿង
 ០០១ ដោយអះអាងថា សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម គួរតែត្រូវបានអនុវត្ត^៥។
- ៤. នៅថ្ងៃទី ២៣ និង ២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨ ប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាសំខាន់នៃការដោះស្រាយបញ្ហាជា
 លើកដំបូង ដែលប៉ះពាល់ដល់ជនត្រូវចោទទាំងអស់នៅ អ.វ.ត.ក អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានស្វែងរក
 ជំនួយពីអ្នកខាងក្រៅ តាមរយៈការស្នើសុំសារណារបស់មិត្តតុលាការពីលោកសាស្ត្រាចារ្យ Antonio
 Cassese នៃមជ្ឈមណ្ឌលសម្រាប់សិទ្ធិមនុស្ស និង ពហុភាពគតិយុត្តិវិទ្យានៃសាកលវិទ្យាល័យ McGill និង
 សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត Kai Ambos នៃសាកលវិទ្យាល័យ Georg-August Universität Göttingen ។
 មិត្តរបស់តុលាការត្រូវបានសុំឱ្យផ្តល់យោបល់លើ ក) ការបង្កើតទ្រឹស្តីនៃសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម និង ការ
 វិវត្តនៃនិយមន័យរបស់ទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវនេះ ដោយយោងជាពិសេសទៅលើរយៈកាលនៃឆ្នាំ

³ រឿងក្តី ទួន ជា និង អ្នកដទៃទៀត, ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស, ញត្តិរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹង
 ការអនុវត្តទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវ ដែលហៅថា សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម នៅ អ.វ.ត.ក ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៨។
⁴ រឿងក្តី កាំង ហ្គេកអ៊ាវ, ០០១/១៨-០៧-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស, ដីកាដោះស្រាយ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨
 ឯកសារ D99។
⁵ រឿងក្តី កាំង ហ្គេកអ៊ាវ, ០០១/១៨-០៧-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អបជ), បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា
 ប្រឆាំងនឹងដីកាដោះស្រាយលើករណីរបស់ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ “ខុច” ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨ ឯកសារ
 D99/3/3, ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨ កថាខណ្ឌ ៤៣-៧២។

១៩៧៥-១៩៧៩ និង ខ) ថាតើសហខក្រិដ្ឋកម្មរួម ដែលជាទម្រង់មួយនៃការទទួលខុសត្រូវ អាចត្រូវបានអនុវត្តនៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក ដែរឬទេ ដោយគិតពីការណ៍ដែលថា បទឧក្រិដ្ឋដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ទាំងនោះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-១៩៧៩^៦។

៥. នៅថ្ងៃទី ០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានចេញសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ក.ស.ព ជំទាស់នឹងដីកាដោះស្រាយក្នុងសំណុំរឿង ០០១។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បដិសេធមិនសម្រេចលើភាពអាចអនុវត្តបាននៃសហខក្រិដ្ឋកម្មរួម ក្នុងសំណុំរឿង ០០១ ដោយរកឃើញថា ជនជាប់ចោទមិនបានទទួលដំណឹងគ្រប់គ្រាន់ថាសហខក្រិដ្ឋកម្មរួមនេះអាចនឹងត្រូវបានអនុវត្ត^៧។

៦. នៅថ្ងៃទី ០៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩ ក.ស.ព បានដាក់សំណើមួយទៅកាន់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ក្នុងសំណុំរឿង ០០១ ដើម្បីប្រកាសថា ទម្រង់ទាំងបីនៃសហខក្រិដ្ឋកម្មរួម អាចអនុវត្តបាននៅ អ.វ.ត.ក និង ប្រកាសអនុវត្តសហខក្រិដ្ឋកម្មរួមប្រឆាំងនឹង ឌុច^៨។

៧. នៅថ្ងៃទី ២៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩ នៅក្នុងសវនាការក្នុងសំណុំរឿង ០០១ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង គូសបញ្ជាក់ថា៖

អង្គជំនុំជម្រះបានកត់សម្គាល់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ដែលដាក់ដោយសហព្រះរាជអាជ្ញានៅថ្ងៃទី ០៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩ ដែលស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះបញ្ជាក់ថា ទ្រឹស្តីច្បាប់នៃសហខក្រិដ្ឋកម្មរួមទាំងបីទម្រង់អាចអនុវត្តបាននៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ និង អនុវត្តទ្រឹស្តីនេះនៅក្នុងសាលក្រមរបស់ខ្លួនពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រព្រឹត្តិបទឧក្រិដ្ឋ ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់លើជនជាប់ចោទ ព្រមទាំងការទទួលខុសត្រូវរបស់គាត់ក្នុងនាមជាអ្នក

^៦ រឿងក្តី កាំង ហ្គេកអ៊ាវ, ០០១/១៨-០៧-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អបជ០២), ការអញ្ជើញមិត្តតុលាការ, ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨ ឯកសារ D/99/3/12។ រឿងក្តី កាំង ហ្គេកអ៊ាវ, ០០១/១៨-០៧-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អបជ០២), ការអញ្ជើញមិត្តតុលាការ, ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨, ឯកសារ D/99/3/13។ រឿងក្តី កាំង ហ្គេកអ៊ាវ, ០០១/១៨-០៧-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អបជ០២), ការអញ្ជើញមិត្តតុលាការ, ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨ ឯកសារ D/99/3/14។

^៧ រឿងក្តី កាំង ហ្គេកអ៊ាវ, ០០១/១៨-០៧-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អបជ០២), សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ជំទាស់នឹងដីកាដោះស្រាយចោទប្រកាន់ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ “ឌុច” ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨ ឯកសារ D99/3/42 កថាខណ្ឌ ១៤១-៤២។

^៨ រឿងក្តី កាំង ហ្គេកអ៊ាវ, ០០១/១៨-០៧-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ស.ដ, សំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាស្នើសុំការអនុវត្តសហខក្រិដ្ឋកម្មរួម ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩ ឯកសារ E73។

ចូលរួមម្នាក់នៅក្នុងសហគម្មនក្រុមមួយ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងរំលឹកឡើងវិញថា សហព្រះរាជអាជ្ញា បានគូសបញ្ជាក់អំពីបំណងក្នុងការពឹងផ្អែកលើទ្រឹស្តីនៃសហគម្មនក្រុមនេះ នៅក្នុងសវនាការបឋម។ ហេតុដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពិចារណាលើវិញថា បញ្ហាទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវរបស់ជនជាប់ ចោទ រួមទាំងជាអ្នកចូលរួមម្នាក់ក្នុងសហគម្មនក្រុមមួយ កំពុងតែស្ថិតនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ ហើយនិង អញ្ជើញភាគីឱ្យដាក់សំណើសុំការពិចារណា ពាក់ព័ន្ធនឹងការដាក់ឯកសាររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោម តាមសេចក្តីណែនាំអនុវត្ត និង ជាពិសេស ត្រូវអនុវត្តតាមសេចក្តីជូនដំណឹងនៃភាសាដែលត្រូវការ។ ចុង ក្រោយ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងសូមបញ្ជាក់ថា នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ អង្គជំនុំជម្រះនឹងពិចារណាលើ ការចេញសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនលើបញ្ហានេះ ស្របពេលគ្នាជាមួយនឹងសាលក្រមលើអង្គសេចក្តី^៩។

៨. នៅថ្ងៃទី ០៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៩ ក.ស.ព បានផ្តួចផ្តើមឱ្យស៊ើបអង្កេតតាមផ្លូវតុលាការលើលោក មាស មុត ក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ ដោយផ្អែកលើដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលើកទីពីររបស់ ក.ស.ព ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ពាក់ព័ន្ធនឹងកងទ័ពបដិវត្តកម្ពុជា^{១០}។ កថាខណ្ឌ ៩៧ នៃដីកា សន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរចែងថា៖

នៅពេល ស៊ូ ម៉េត និង មាស មុត បានប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋទាំងនេះ ពួកគេបានប្រព្រឹត្តដោយបុគ្គលផ្ទាល់ខ្លួន ឬ តាមរយៈការចូលរួមក្នុងសហគម្មនក្រុមមួយ ជាមួយសហចារិកទៀត ដែលមានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅ ក្នុងកថាខណ្ឌ ៣៣ ដល់ ៤១ នៃដីកានេះ។ បទឧក្រិដ្ឋទាំងនេះគឺជាកម្មវត្ថុនៃសហគម្មនក្រុម ឬ ផលវិបាក តាមសភាពធម្មជាតិ និង ដែលអាចប្រមើលទុកជាមុននៃសហគម្មនក្រុម។ សមាជិកដទៃទៀតនៃសហគម្មន ក្រុម បានប្រព្រឹត្តដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃគោលបំណងដូចគ្នា និង ចេតនារួមគ្នា^{១១}។

៩. នៅថ្ងៃទី ០៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៩ ក.ស.ច.ស បានចេញដីកាមួយក្នុងសំណុំរឿង ០០២ រកឃើញថា សហគម្មនក្រុមអាចត្រូវបានអនុវត្តគ្រប់ទម្រង់ទាំងអស់ក្នុងចំណោមទម្រង់ទាំងបី^{១២}។ សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតទទួលស្គាល់ថា តាមច្បាប់ជាតិ^{១៣} សហគម្មនក្រុម មិនមែន ជាទម្រង់មួយនៃការទទួល

^៩ រឿងក្តី កាំង ហ្គេកអ៊ាវ, ០០១/១៨-០៧-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ស.ដ, ប្រតិចារិក ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩ ឯកសារ E1/39.1 ទំព័រ ៨-៩។

^{១០} ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលើកទីពីររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ពាក់ព័ន្ធនឹងកងទ័ពបដិវត្តកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ឯកសារ D56/3.1 (“ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ”)។

^{១១} មានគូសបញ្ជាក់បន្ថែម។

^{១២} រឿងក្តី នួន ជា និង អ្នកដទៃទៀត, ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស, ដីកាសម្រេចអំពីការអនុវត្តនៅ អ.វ.ត.ក នូវទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវដែលត្រូវបានស្គាល់ថាជា សហគម្មនក្រុម ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៩ ឯកសារ D97/13។

^{១៣} ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ២២។

ខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌឡើយ និង បានរកឃើញថា រាល់ទម្រង់នៃសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម ដូចដែលបាន បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ដោយតុលាការ ICTY ក្នុងរឿងក្តី Tadić និង សេចក្តីសម្រេចដែលពាក់ព័ន្ធរបស់ខ្លួន អាចអនុវត្តបាននៅ អ.វ.ត.ក វាជាទម្រង់មួយនៃ “ការប្រព្រឹត្តិ” ដូចដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ទំនៀម ទម្លាប់អន្តរជាតិ¹⁴។ ដីកាសម្រេចនោះត្រូវបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍¹⁵។ ជាពិសេសក្រុមមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី បានជំទាស់យ៉ាងច្រើនទៅនឹងការអនុវត្តសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមជាទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវនៅ អ.វ.ត.ក¹⁶។

១០. នៅថ្ងៃទី ២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០១០ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកា របស់ ក.ស.ច.ស. ដែលសម្រេចថា សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមអាចអនុវត្តបាននៅ អ.វ.ត.ក។ អង្គបុរេជំនុំ ជម្រះបានសម្រេចថា សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ មិនឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីច្បាប់ទំនៀមទម្លាប់អន្តរជាតិ និង មិនអាចអនុវត្តបាននៅ អ.វ.ត.ក ឡើយ¹⁷។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិនិត្យឯកសារច្បាប់ដែលអង្គជំនុំ ជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការ ICTY យកមកធ្វើជាសម្ភារៈក្នុងរឿងក្តី Tadić ពាក់ព័ន្ធនឹងអត្ថិភាពនៃ សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានរកឃើញថា ធម្មនុញ្ញទីក្រុងឡុងដ៍ និង ច្បាប់ ក្រុមប្រឹក្សាគ្រប់គ្រងលេខ ១០ មិនបានផ្តល់ការគាំទ្រដល់អត្ថិភាពនៃសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ នេះទេ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានរកឃើញបន្ថែមទៀតថា សេចក្តីព្រាងនៃលក្ខន្តិកៈរបស់តុលាការ

¹⁴ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ១៣។

¹⁵ រឿងក្តី ឆ្លូន ជា និង អ្នកដទៃទៀត, ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អបជណ៧), បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់ ក.ស.ច.ស អំពីការអនុវត្តនៅ អ.វ.ត.ក នូវទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវដែលត្រូវបានស្គាល់ ថាជាសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម ភ្ជាប់មកជាមួយនូវឧបសម្ព័ន្ធចំនួន ២, ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D97/14/5។ រឿងក្តី ឆ្លូន ជា និង អ្នកដទៃទៀត, ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អបជណ៧), [ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី] សារណា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចស្តីពីការអនុវត្តនៅ អ.វ.ត.ក នូវទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវដែលត្រូវបានស្គាល់ថាជាសហ ឧក្រិដ្ឋកម្មរួម ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D97/17/1។ រឿងក្តី ឆ្លូន ជា និង អ្នកដទៃទៀត, ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អបជណ៧), បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹង “ដីកាសម្រេចស្តីពី ការអនុវត្តនៅ អ.វ.ត.ក នូវទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវដែលត្រូវបានស្គាល់ថាជាសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D97/15/1។ រឿងក្តី ឆ្លូន ជា និង អ្នកដទៃទៀត, ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អបជណ៧), [ខៀវ សំផន] បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចស្តីពីការអនុវត្តនៅ អ.វ.ត.ក នូវទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវដែលត្រូវបាន ស្គាល់ថាជាសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D97/16/1។

¹⁶ សូមមើល ឧបសម្ព័ន្ធ ស្តីពីបញ្ជីនៃការដាក់ឯកសាររបស់មេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង សារី ពាក់ព័ន្ធនឹងសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម។

¹⁷ រឿងក្តី ឆ្លូន ជា និង អ្នកដទៃទៀត, ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អបជណ៧), សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាស្តីពីសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០១០។

ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ និង អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបង្ក្រាបការដាក់គ្រាប់បែករបស់ពួកភេរវជន មិនគាំទ្រដល់អត្ថិភាពនៃសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ នៅក្នុងច្បាប់ទំនៀមទម្លាប់អន្តរជាតិ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៥-១៩៧៩ នេះទេ ពីព្រោះថាលិខិតុបករណ៍ទាំងនេះកើតមាននៅក្រោយអំឡុងពេលនោះ¹⁸។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានរកឃើញថា ទោះបីជាអង្គហេតុពីរនៅក្រោយសង្គ្រាមលោកលើកទី ២ ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ក្នុងរឿងក្តី *Tadić (Essen Lynching និង Borkum Island)* យកមកសម្គាល់ អាចពាក់ព័ន្ធនឹងសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ យ៉ាងណាក្តី ក៏ភាពខ្វះសម្បូរហេតុនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនានានៅក្នុងរឿងក្តីទាំងនោះ បង្កើតឱ្យភាពមិនច្បាស់លាស់ក្នុងការអនុវត្តទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវនេះ¹⁹។ គួរកត់សម្គាល់ថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ក្នុងរឿងក្តី *Tadić* បានពឹងផ្អែកលើរឿងក្តីខ្លះរបស់ អ៊ីតាលី ប៉ុន្តែមិនបានរកឃើញថា គេអាចយកសេចក្តីសម្រេចជាតិ មកធ្វើជាយុត្តិសាស្ត្រសម្រាប់អនុវត្តទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវបែបអន្តរជាតិនេះទេ។ សេចក្តីសម្រេចដ៏គួរកត់សម្គាល់នេះ²⁰ ទទួលបានការកោតសរសើរចំពោះការវិភាគស៊ីជម្រៅ ពីសំណាក់ចៅក្រម Wolfgang Schomburg ដែលជាអតីតចៅក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការ ICTY/ICTR ដែលបានយល់ឃើញថាសេចក្តីសម្រេចនេះ “ជាសេចក្តីសម្រេចគួរឱ្យកោតសរសើរចំពោះការវិភាគដែលហ្មត់ចត់ទៅលើសេចក្តីសម្រេចមួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងករណីក្រោយសង្គ្រាមលោកលើកទី ២” និង ជាលទ្ធផលដែល “គួរឱ្យសារធិយ៉ាងខ្លាំង បន្ទាប់ពីមានការភ័ន្តច្រឡំអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមកនេះ”²¹។ សាស្ត្រាចារ្យ Jens David Ohlin នៃសាកលវិទ្យាល័យច្បាប់ Cornell បានកត់សម្គាល់ឃើញថា សេចក្តីសម្រេចនេះត្រូវបាន “តាក់តែងឡើងយ៉ាងល្អ និង វិភាគវែកញែកបានយ៉ាងល្អិតល្អន់”²²។

¹⁸ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ៧៨។

¹⁹ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ៧៩-៨១។

²⁰ Kevin Jon Heller, អ.វ.ត.ក ចេញសេចក្តីសម្រេចគួរឱ្យកត់សម្គាល់មួយស្តីពីសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣, ទស្សនៈច្បាប់, ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១០។

²¹ ចៅក្រម Wolfgang Schomburg, យុត្តិសាស្ត្រស្តីពីសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម- Revisiting a Never Ending Story, ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១០ ទំព័រ ២៨ អាចរកអានបាននៅ http://www.cambodiatribunal.org/sites/default/files/resources/ctm_blog_6_1_2010.pdf.

²² Jens David Ohlin, មេតនារួមក្នុងការប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋអន្តរជាតិ, 11 CHI. J. INT’L L. 693, 748 (2011): “នៅក្នុងគំនិតដែលឆ្លងតាមការវិភាគច្បាស់លាស់ និង ស៊ីជម្រៅ ដែលជាសញ្ញាដ៏ល្អនៃសាលាក្តីក្មេងខ្ចីនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិនិត្យរាល់យុត្តិសាស្ត្រក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសម័យក្រោយសង្គ្រាមលោកលើកទី ២ និង ពិនិត្យស៊ីជម្រៅលើសពីករណីនានាដែលត្រូវបានដកស្រង់ដោយតុលាការ ICTY ក្នុងរឿងក្តី *Tadić*”។

១១. នៅថ្ងៃទី ២៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១០ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចេញសាលក្រមក្នុងរឿងក្តី ០០១²³។ នៅក្នុងសាលក្រមនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានគូសបញ្ជាក់ថា អង្គជំនុំជម្រះមិនជាប់កាតព្វកិច្ចត្រូវអនុវត្តតាមការរកឃើញរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬ អង្គបុរេជំនុំជម្រះឡើយ²⁴។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងកត់សម្គាល់ឃើញថា វិធាន ៩៨(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បានអនុញ្ញាតឱ្យអង្គជំនុំជម្រះផ្លាស់ប្តូរការកំណត់លក្ខណៈបទល្មើសតាមផ្លូវច្បាប់ និង ទម្រង់នានានៃការទទួលខុសត្រូវដែលមាននៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ឱ្យតែការផ្លាស់ប្តូរនេះមិនប្រាសចាកពីអង្គហេតុដែលមាននៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះនោះ²⁵។ ហេតុនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានកំណត់លក្ខណៈឡើងវិញនូវទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវនៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ដើម្បីអនុវត្តសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមជាទម្រង់មួយនៃការទទួលខុសត្រូវ²⁶។ ក្នុងការធ្វើដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងរកឃើញថាការទទួលខុសត្រូវតាមទម្រង់នៃសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម អាចអនុវត្តបាននៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក²⁷ និងថា ការកំណត់លក្ខណៈឡើងវិញនៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ដើម្បីបញ្ចូលសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមជាទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវ នឹងមិនរំលោភសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌នោះឡើយ²⁸។ ដោយសារតែ ក.ស.៣ បានគូសបញ្ជាក់ថា ខ្លួននឹងពឹងផ្អែកជាចម្បងទៅលើសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ១ និង ទី ២ និង ពឹងផ្អែកលើសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ តែក្នុងករណីជាជម្រើសផ្សេងទៀតនៃទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវប៉ុណ្ណោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនបានប្រកាសអំពីឋានៈជាទំនៀមទម្លាប់នៃសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ពីឆ្នាំ ១៩៧៥ ដល់ឆ្នាំ ១៩៧៩ នោះទេ²⁹។

១២. នៅថ្ងៃទី ១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានចេញដីកាដោះស្រាយសំណុំរឿង ០០២³⁰។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានដកស្រង់សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះក្នុង

²³ រឿងក្តី កាំង ហ្គេកអ៊ាវ, ០០១/១៨-០៧-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ស.ដ, សាលក្រម ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ E188។

²⁴ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ៤៩២។

²⁵ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ៤៩៣, ៤៩៦។

²⁶ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ៤៩៦។

²⁷ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ៥១១-១២។

²⁸ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ៥០២-០៣។

²⁹ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ៥១៣។

³⁰ រឿងក្តី នួន ជា និង អ្នកដទៃទៀត, ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស, ដីកាដោះស្រាយ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D427។

សំណុំរឿង ០០២ ដោយបានកត់សម្គាល់ថា សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ១ និង ទី ២ អាចអនុវត្តបាន នៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក³¹ និង បានអនុវត្តសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ១³²។

១៣. នៅថ្ងៃទី ១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ក.ស.ព ជៀសជាងប្តឹងជំទាស់ទៅនឹងដីកាដោះស្រាយក្នុង សំណុំរឿង ០០២ បែរជាដាក់សំណើទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងស្នើសុំឱ្យកំណត់លក្ខណៈឡើងវិញនូវ អង្គហេតុដែលមាននៅក្នុងដីកាដោះស្រាយ ដើម្បីដាក់បញ្ចូលទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវនៃសហ ឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ទៅវិញ³³។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីនីមួយៗបានឆ្លើយតប ដោយអះអាងថា សំណើនេះគួរតែត្រូវបានសម្រេចថាមិនអាចទទួលយកបាន ឬ បដិសេធចោល³⁴។

³¹ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ១៣១៨ កំណត់ចំណាំលេខ ៥២១៧។

³² ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ១៥៤១។

³³ រឿងក្តី នួន ជា និង អ្នកដទៃទៀត, ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ស.ដ, សំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាសុំឱ្យ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចាត់ទុក សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ជាជម្រើសផ្សេងមួយនៃទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E100។

³⁴ រឿងក្តី នួន ជា និង អ្នកដទៃទៀត, ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ស.ដ, ចម្លើយតបរបស់មេធាវីការពារក្តី [អៀង ធីរិទ្ធ] ទៅនឹងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចាត់ទុក សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ជាជម្រើស ផ្សេងមួយនៃទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E100/1។ រឿងក្តី នួន ជា និងអ្នកផ្សេង ទៀត ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ស.ដ, ចម្លើយតបរបស់ អៀង សារី ទៅនឹងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា សុំឱ្យ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចាត់ទុក សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ជាជម្រើសផ្សេងមួយនៃទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវ និង សំណើ សុំឱ្យមានសវនាការផ្ទាល់មាត់មួយ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E100/2។ រឿងក្តី នួន ជា និងអ្នកផ្សេងទៀត ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ស.ដ, ចម្លើយតបរបស់ [ខៀវ សំផន] ទៅនឹងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាពាក់ព័ន្ធនឹង សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម ទម្រង់ទី ៣ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E100/3។ រឿងក្តី នួន ជា និងអ្នកផ្សេងទៀត ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ស.ដ, ចម្លើយតបរបស់ [នួន ជា] ទៅនឹងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា សុំឱ្យ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចាត់ទុក សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ជាជម្រើសផ្សេងមួយនៃទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E100/5។ មេធាវីការពារក្តី អៀង សារី បានអះអាងថា សំណើរបស់ ក.ស.ព គួរតែត្រូវ បានបដិសេធចោល ព្រោះវាជាការជំទាស់បឋមដែលមិនសមនឹងពេលវេលា ឬ ជាជម្រើសម្យ៉ាងទៀត សំណើនេះគួរតែត្រូវបាន បដិសេធចោល ដោយសារខ្វះអង្គសេចក្តី ដ្បិតគ្រប់អំណះអំណាងទាំងអស់របស់ ក.ស.ព សុំឱ្យត្រូវបានលើកឡើងរួចមក ហើយនៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះ។ សំណើនេះមិនបានបង្ហាញអំពីកំហុសផ្តងពិតប្រាកដណាមួយ នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេច របស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដែលថាសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ មិនអាចអនុវត្តបាននៅ អ.វ.ត.ក ដែលនាំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូងសម្រេចផ្តុំយពីនេះឡើយ។

១៤. នៅថ្ងៃទី ១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១១ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចេញសេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ ក.ស.៣ សម្រេចតម្កល់សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដែលថាសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ មិន អាចអនុវត្តបាននៅ អ.វ.ត.ក។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងកត់សម្គាល់ឃើញថា អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិនិត្យ ឡើងវិញយ៉ាងល្អិតល្អន់ និង ត្រឹមត្រូវនូវលិខិតុបករណ៍គតិយុត្តិនៅមុនឆ្នាំ ១៩៧៥ និង យុត្តិសាស្ត្រនៅ ក្រោយសង្គ្រាមលោកលើកទី ២ ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាខ្លួនក្នុងរឿងក្តី *Tadić* យកមកធ្វើជា សម្គាល់។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងកត់សម្គាល់ឃើញថា ខ្លួននឹងមិន “ចេញសេចក្តីសម្រេចវែងនោះទេ ក្នុង កាលៈទេសៈដែលខ្លួនរកមិនឃើញនូវមូលហេតុវិវាទ ដើម្បីដាក់ចេញពីការវិភាគរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ និង ក្នុងករណីដែលខ្លួនយល់ស្របជាមួយនឹងលទ្ធផលរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ”³⁵។ បន្ទាប់មក អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូងបានពិចារណាលើករណីនានានៅក្រោយសង្គ្រាមលោកលើកទី ២ ដែលត្រូវបានដកស្រង់នៅក្នុង សាលដីកាក្នុងរឿងក្តី *Tadić* និង ករណីបន្ថែមចំនួនពីរទៀតនៅក្នុងសម័យសង្គ្រាមលោកលើកទី ២ ដែលត្រូវ បានដកស្រង់នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់សាលាក្តីពិសេសសម្រាប់ប្រទេស លីបង់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងភាព អាចអនុវត្តបាននៃសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម³⁶។ ដោយសារតែមូលដ្ឋានច្បាប់សម្រាប់ការផ្តន្ទាទោស មិនមានភាព ច្បាស់លាស់នៅក្នុងករណីទាំងពីរនោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានរកឃើញថា ករណីទាំងនោះមិនអាច គាំទ្រឡើយនូវសេចក្តីសន្និដ្ឋានមួយដែលថា សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ បានលេចឡើងជាគោលការណ៍ មួយនៃច្បាប់ទំនៀមម្ចាស់អន្តរជាតិឆ្នាំ ១៩៧៥-១៩៧៩³⁷។ ទីបំផុត អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានពិចារណាថា តើសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ស្ថិតនៅជាគោលការណ៍ទូទៅមួយនៃច្បាប់នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៥-១៩៧៩ ដែរឬទេ តាមរយៈការពិនិត្យមើលប្រព័ន្ធច្បាប់របស់រដ្ឋផ្សេងៗ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

³⁵ រឿងក្តី នួន ជា និង អ្នកដទៃទៀត, ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ស.ដ, សេចក្តីសម្រេចលើភាពអាចអនុវត្តបាននៃ សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E100/6 កថាខណ្ឌ ២៦។

³⁶ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ៣០-៣៤។ នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់សាលាក្តីពិសេសសម្រាប់ប្រទេស លីបង់ អង្គជំនុំជម្រះសាលា ខ្លួនក្នុងរឿងនោះចៅក្រម Cassese ជាប្រធាន និង ចៅក្រមរបាយការណ៍ បានពិចារណាលើបញ្ហាជាច្រើនដែលដាក់ ដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ រួមទាំងបញ្ហាមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទម្រង់នានានៃការទទួលខុសត្រូវចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ដែលត្រូវជំនុំជម្រះ នៅចំពោះមុខសាលាក្តីនោះផង។ សេចក្តីសម្រេចភ្លាមៗលើច្បាប់ជាធរមាន៖ ភេរវកម្ម, ការសមគំនិត, មនុស្សឃាត, ការ ប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ, ការចោទប្រកាន់ត្រួតគ្នា, STL-11-01/1, ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១១ កំណត់សម្គាល់នៃរឿងក្តី ទំព័រ ១។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាខ្លួនក្នុងរឿងក្តី *Tadić* និង បានយោងបន្ថែមនូវករណី *Ulrich និង Merkle* និង *Wuelfert* ដែលជាករណីដែលគាំទ្រ សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ថាជាទម្រង់មួយនៃការទទួលខុសត្រូវ។ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ២៣៧ កំណត់សម្គាល់ ៣៥៥។

³⁷ រឿងក្តី នួន ជា និង អ្នកដទៃទៀត, ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ស.ដ, សេចក្តីសម្រេចលើភាពអាចអនុវត្តបាននៃ សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E100/6 កថាខណ្ឌ ៣៥។

បានរកឃើញថាមាន “ភាពខុសគ្នាយ៉ាងច្រើននៃវិធីសាស្ត្រក្នុងចំណោមយុត្តាធិការជាតិផ្សេងៗគ្នា” និង ហេតុដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះមិនអាចសន្និដ្ឋានបានថា សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ គឺជាគោលការណ៍ ទូទៅនៃច្បាប់ឡើយ^{៣៨}។ ក.ស.៣ មិនបានប្តឹងជំទាស់ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នេះទេ។

II. ច្បាប់ និង ទន្ទឹករណ៍

ក) សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវតែអនុវត្តតាមយុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ និង អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង ដែលបានសម្រេចថា សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ មិនអាចអនុវត្តបាននៅ អ.វ.ត.ក

១៥. ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ ស្នើឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតចាត់ទុកការ រ ទទួលខុសត្រូវនៃសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ជាជម្រើសផ្សេងមួយនៃទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវ ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់^{៣៩}។ នៅពេលដែលរៀបចំដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើប សួរ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ និង អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនទាន់បានសម្រេចនៅឡើយទេថា សហឧក្រិដ្ឋ កម្មរួមទម្រង់ទី ៣ មិនអាចអនុវត្តបាននៅ អ.វ.ត.ក។ បន្ទាប់ពីអង្គបុរេជំនុំជម្រះ និង អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូងចេញសេចក្តីសម្រេចលើសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ក.ស.៣ មិនបានស្នើសុំកែប្រែដីកា សន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ដើម្បីឱ្យស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន និង អនុវត្តបាននៅ អ.វ.ត.ក ឡើយ។

១៦. សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ តម្រូវឱ្យការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអនុវត្តតាម។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពុំមានអំណាចធនានុសិទ្ធិ ក្នុងការជ្រើសរើសអនុវត្ត ឬ មិនអនុវត្តយុត្តិសាស្ត្រ ដែលបានបង្កើតឡើងដោយអង្គជំនុំជម្រះ ដ្បិតខ្លួនជាស្ថាប័នក្រោមបង្គាប់។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវបាន បង្កើតឡើងជាពិសេស ដើម្បីធ្វើជាស្ថាប័នជាន់ខ្ពស់មួយ មានអំណាចពិនិត្យឡើងវិញនូវសកម្មភាព និង សេចក្តីសម្រេចរបស់ ក.ស.ច.ស^{៤០}។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិនិត្យឡើងវិញ និង សម្រេចបានចោល សេចក្តីសម្រេចជាច្រើនរបស់ ក.ស.ច.ស។ ឧទាហរណ៍ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចបានចោល សេចក្តីសម្រេចមួយដែលបដិសេធមិនអនុញ្ញាតឱ្យលោក អៀង សារី ជួបប្រពន្ធរបស់គាត់ និង សេចក្តី

³⁸ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ ៣៧។
³⁹ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ ៩៧។
⁴⁰ សូមមើល វិធាន ៧៣។

សម្រេចមួយដែលបដិសេធមិនអនុញ្ញាតឱ្យមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង សារី ថតវីដេអូនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ
របស់ពួកគេជាមួយលោក អៀង សារី⁴¹។ ដោយទទួលស្គាល់ដោយស្ងៀមស្ងាត់ថា ខ្លួនត្រូវអនុវត្តតាម
យុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះក្នុងករណីដទៃទៀត ក្នុងពេលកន្លងមក ក.ស.ច.ស បានដកស្រង់ និង
ពឹងផ្អែកលើយុត្តិសាស្ត្រនេះ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៤ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត
អន្តរជាតិ បានយោងនូវយុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះក្នុងសំណុំរឿង ០០២ ស្តីពីកាតព្វកិច្ចក្នុង
ផ្តល់សេចក្តីសម្រេចដែលមានសម្ពាធិបេតិកភណ្ឌ ដោយរកឃើញថាសេចក្តីសម្រេចមួយដែលធ្វើឡើងដោយ
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិបម្រុង Kasper-Ansermet គួរតែត្រូវបានពិចារណាឡើងវិញ ដោយ
សារសេចក្តីសម្រេចនោះពុំមានសម្ពាធិបេតិកភណ្ឌ⁴²។

១៧. បើតាមលោកចៅក្រម Downing និង លោកចៅក្រម Chung នៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ៖

ពាក់ព័ន្ធនឹងលក្ខណៈត្រូវអនុវត្តតាមនៃសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ចំពោះសហចៅក្រមស៊ើប
អង្កេត យើងយល់ថា គោលការណ៍សុចរិតភាពផ្លូវច្បាប់ និង សមភាពចំពោះមុខច្បាប់ ដែលមានចែងក្នុង
វិធានផ្ទៃក្នុង និង ជាផ្នែកមួយនៃបទដ្ឋានអន្តរជាតិនោះ តម្រូវឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអនុវត្តតាមជា
គោលការណ៍នូវ ភាពសមហេតុផល (ration decidendi) នៃសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដែលជា
គោលការណ៍ច្បាប់ដែលសេចក្តីសម្រេចមួយត្រូវយកមកសម្ពាធិ និង ដែលត្រូវអនុវត្តនៅក្នុងករណីស្រដៀង
គ្នា ឬ មានខ្លឹមសារស្រដៀងគ្នា។ លក្ខណៈត្រូវអនុវត្តតាមនេះ ក៏ត្រូវបានគាំទ្រផងដែរ ដោយឋានានុក្រម
នៃអំណាចតុលាការដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះមានទៅលើសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក្រោមប្រព័ន្ធច្បាប់
អ.វ.ត.ក និង ជាប្រយោជន៍នៃការគ្រប់គ្រងចំណាយផ្នែកតុលាការ និង ប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការ
នីតិវិធី ដោយសារថា សេចក្តីសម្រេចទាំងឡាយរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍
នៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដែលជាគោលការណ៍ ត្រូវអនុវត្តតាមសេចក្តីសម្រេចពីមុនរបស់ខ្លួន
អនុលោមតាមបទដ្ឋានដែលត្រូវបានរៀបរាប់ខាងលើ ហើយអាស្រ័យហេតុនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹង

⁴¹ សូមមើល រឿងក្តី លេខ ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អបជ០៥), សេចក្តីសម្រេចលើ
បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នារវាងជនត្រូវចោទនិងប្រពន្ធរបស់គាត់ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៨
ឯកសារ A104/II/7។ រឿងក្តី លេខ ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អបជ០៤), សេចក្តី
សម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងដីការរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលបដិសេធសំណុំការ
អនុញ្ញាតថតសំឡេង/រូបភាពវីដេអូនូវការជួបប្រជុំជាមួយលោក អៀង សារី នៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ
២០១០ ឯកសារ A371/2/12។

⁴² សំណុំរឿងលេខ ០០៤/០៧-០៩-២០០៩-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី [REDACTED] សុំ
ចូលពិនិត្យមើលសំណុំរឿង និង ចូលរួមក្នុងការស៊ើបអង្កេត ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ D121/4, កំណត់
សម្គាល់ ៦៦។

បដិសេធសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលបានដាក់ចេញពីយុត្តិសាស្ត្រពីមុនរបស់ខ្លួន⁴³។
សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះលើសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ មានលក្ខណៈគួរឱ្យជឿទុកចិត្ត និង មានអំណាចឱ្យអនុវត្តតាម។

១៨. បន្ថែមលើអង្គបុរេជំនុំជម្រះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក៏បំពេញមុខងារផងដែរ ជាស្ថាប័នឧទ្ធរណ៍ ដោយប្រយោលមួយសម្រាប់ ក.ស.ច.ស ដោយសារតែប្រព័ន្ធនីតិវិធីដែលមានជាធរមាននៅ អ.វ.ត.ក ដែលអនុញ្ញាតឱ្យលើកបញ្ហានៅដំណាក់កាលមុនជំនុំជម្រះ យកមកដោះស្រាយជាថ្មីនៅពេលជំនុំជម្រះ⁴⁴។ ដើម្បីរក្សាឱ្យបាននូវយុត្តិសាស្ត្រពីមុនរបស់ខ្លួន អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនឹងមិនអនុវត្តសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ប្រឆាំងនឹងលោក មាស មុត នៅពេលជំនុំជម្រះនោះទេ។

១៩. ដើម្បីប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ ការគ្រប់គ្រងចំណាយក្នុងតុលាការ និង ភាពឆាប់រហ័ស សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវតែធ្វើតាម និង អនុវត្តដោយស្មោះត្រង់នូវយុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ និង អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្តីពីភាពអាចអនុវត្តបាននៃសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣។ ការបញ្ចូលណាមួយនូវការទទួលខុសត្រូវនៃសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ទៅក្នុងដីកាដោះស្រាយក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ នឹងនាំឱ្យមានការរំលោភបំពានទៅលើដំណើរការរបស់តុលាការ។ ចៅក្រមមានកាតព្វកិច្ចមួយ

⁴³ សេចក្តីពិចារណារបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ជំទាស់នឹងដីកាសម្រេចស្តីពីភាពអាចទទួលយកបាននៃពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីល្មោះ [REDACTED] ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ D11/3/4/2 កថាខណ្ឌ ១៧។

⁴⁴ ទីប្រឹក្សាច្បាប់នៃមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា លោក John Ciorciari និង លោកស្រី Anne Heindel បានពន្យល់ថា៖ “សំណួរអាចត្រូវបានចោទសួរយ៉ាងហោចណាស់ចំនួនបួនដង មុននឹងត្រូវបានដោះស្រាយ គឺនៅមុខសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អង្គបុរេជំនុំជម្រះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និង អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល។ ឧទាហរណ៍ បញ្ហានៃការលើកលែងទោស និង ការអនុគ្រោះទោសលោក អៀង សារី នៅឆ្នាំ ១៩៩៦ ត្រូវបានដោះស្រាយដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតចំនួនពីរដង ត្រូវបានពិនិត្យឡើងវិញដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះចំនួនពីរដង តាមរយៈបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ បន្ទាប់មកត្រូវបានពិនិត្យជាថ្មីម្តងទៀតដោយអង្គជំនុំជម្រះ មុននឹងត្រូវបានប្តឹងសាទុក្ខទៅអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល មុនពេលលោក អៀង សារី ទទួលមរណៈភាព”។ លោក John D. Ciorciari និង លោកស្រី Anne Heindel, ការធ្វើពិសោធន៍ក្នុងផ្នែកយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ៖ សាលាក្តីខ្មែរក្រហម, MICH. J. INT'L L. (ចេញផ្សាយឆាប់ៗ)។ សូមមើលផងដែរ លោក Michael Karnavas និង លោក អាង ឧត្តម, ការការពារក្តីលោក អៀង សារី ដោយយកចិត្តទុកដាក់ មិនមែនជាយុទ្ធវិធីមួយពន្យារពេលឡើយ, សារព័ត៌មាន ខេមបូឌា ដេលី ចេញផ្សាយថ្ងៃទី ១១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១១។ លោក Andrew Cayley, ក្រុមមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី មិនចាំបាច់សុំទោសចំពោះការបំពេញការងាររបស់ខ្លួននោះទេ, សារព័ត៌មាន ខេមបូឌា ដេលី ចេញផ្សាយថ្ងៃទី ១២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១១។

គឺអនុវត្តយុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គជំនុំជម្រះជាន់ខ្ពស់⁴⁵។ ដូចដែលបានពន្យល់ដោយចៅក្រម Hunt នៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការ ICTY ពាក់ព័ន្ធនឹងការមិនបានអនុវត្តតាមសេចក្តីសម្រេចមួយរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃតុលាការ ICTY ថា៖

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធមិនអនុវត្តតាមសេចក្តីសម្រេចមួយរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ (ដែលខ្លួនត្រូវមានកាតព្វកិច្ចអនុវត្តតាម) ដោយសារតែខ្លួនគិតថាសេចក្តីសម្រេចនោះមិនត្រឹមត្រូវ... អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកាតព្វកិច្ចអនុវត្តតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ និង ខ្លួនបានប្រព្រឹត្តខុសនឹងច្បាប់ ដោយបដិសេធមិនព្រមអនុវត្តតាមសេចក្តីសម្រេចនោះ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានសិទ្ធិបញ្ជាក់អំពីហេតុផលនៃការមិនយល់ស្របនឹងសេចក្តីសម្រេចបែបនោះរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ (គឺដូចគ្នាទៅនឹងអ្វីដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានធ្វើនៅទីនេះ) ហើយការមិនយល់ស្របដែលមានសម្រាប់ហេតុនេះ ក្នុងករណីសមស្របអាចនាំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ពិចារណាឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចពីមុនរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នៅក្នុងខណៈនេះ ត្រូវទទួលយកដោយស្មោះត្រង់នូវសេចក្តីសម្រេចដែលខ្លួនជាប់កាតព្វកិច្ចត្រូវអនុវត្តតាម⁴⁶។

⁴⁵ នេះគឺអនុលោមតាមកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ក្នុងការ “គោរព និង អនុវត្តតាមច្បាប់ និង [] ប្រព្រឹត្តគ្រប់ពេលវេលាក្នុងឥរិយាបថដែលជួយលើកកម្ពស់ជំនឿចិត្តរបស់សាធារណជនមកលើសុចរិតភាព និងអនាគតរបស់តុលាការ”។ ក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈតុលាការរបស់រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា គោលការណ៍ចំណុច ២(ក), *អាចរកបាននៅ* www.courts.ca.gov/documents/ca_code_judicial_ethics.pdf. ប្រសិនបើចៅក្រមមួយរូប មិនអើពើនឹងសមត្ថកិច្ចរបស់អង្គជំនុំជម្រះជាន់ខ្ពស់ដែលបង្កើតឡើងដោយច្បាប់ គឺមិនស្របទៅនឹងកាតព្វកិច្ចយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់របស់ខ្លួនឡើយ។ *សូមមើល* ក្រមសីលធម៌តុលាការនៃ អ.វ.ត.ក មាត្រា ៥, ក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈចៅក្រមកម្ពុជា ជំពូក ៦។ *សូមមើលផងដែរ* គោលការណ៍ចំណុច ២ នៃក្រមសីលធម៌កម្ពុជានៃវិជ្ជាជីវៈតុលាការនៃគណៈមេធាវីអាមេរិក៖ “ចៅក្រមត្រូវបំពេញករណីយកិច្ចនៃមុខងារតុលាការ ដោយឥតលម្អៀង យ៉ាងមានសមត្ថភាព និង ដោយយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់”។

⁴⁶ *ព្រះរាជអាជ្ញា តទល់នឹង Blagojević និង Jokić*, IT-02-60-PT, សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្ន ឬ Vidoje Blagojević និង Dragan Obrenović, យោបល់ដាច់ដោយឡែករបស់ចៅក្រម David Hunt ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០២ កថាខណ្ឌ ៣, ៥។ *សូមមើលផងដែរ* *ព្រះរាជអាជ្ញា តទល់នឹង Aleksovski*, IT-95-14/1-A, សាលដីកាចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០០ កថាខណ្ឌ ១១៣៖ “អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ពិចារណាលើការបកស្រាយមួយដ៏ត្រឹមត្រូវតាមខ្លឹមសាររបស់លក្ខន្តិកៈ ទាមទារឱ្យមានសម្បត្តិហេតុនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ដែលចង់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងឱ្យអនុវត្តតាម ដោយសារមូលហេតុដូចតទៅ៖ (១) លក្ខន្តិកៈបង្កើតបានជាវិធានសម្រាប់សម្រេចតាមឋានៈក្រមមួយ ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រូវមានមុខងារដាច់ខាតក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាអង្គច្បាប់ និង អង្គហេតុមួយចំនួន ដែលកើតចេញពីសេចក្តីសម្រេចនានារបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ អនុលោមតាមមាត្រា ២៥ អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ជំនុំជម្រះបណ្តឹងសាទុក្ខដែលឈរលើមូលដ្ឋានកំហុសអង្គច្បាប់ ដែលនាំឱ្យមោឃភាពសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ឬ ដែលឈរលើមូលដ្ឋានកំហុសអង្គហេតុ ដែលបណ្តាលឱ្យមានការខុសឆ្គោយក្នុងការជម្រះក្តី ហើយសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ជាសេចក្តីសម្រេចស្ថាពរច្បាប់ផ្លូវតវ៉ា (២) អាណត្តិជាមូលដ្ឋានរបស់សាលាក្តីក្នុងការជំនុំជម្រះជនដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការរំលោភ

២០. មិនត្រឹមតែសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានរំលោភកាតព្វកិច្ចតុលាការរបស់ខ្លួន ក្នុងការអនុវត្តតាមយុត្តិសាស្ត្រដែលបានបង្កើតឡើងហើយប៉ុណ្ណោះទេ អង្គបុរេជំនុំជម្រះក៏ត្រូវតែបដិសេធយ៉ាងប្រាកដនូវសេចក្តីសម្រេចណាមួយដែលដាក់បញ្ចូលសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ទៅក្នុងដីកាដោះស្រាយ ហើយការទទួលខុសត្រូវបែបនេះ នឹងមិនត្រូវបានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងយកទៅពិចារណានៅពេលជំនុំជម្រះឡើយ។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនអាចចេះតែចោទប្រកាន់លោក មាស មុត ថាបានប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋណាមួយដូចដែលបានចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃការទទួលខុសត្រូវក្នុងសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ បានឡើយ។

ខ) ការអនុវត្តសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ នឹងរំលោភសិទ្ធិទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់ស្នើសុំភាពគ្រោះថ្នាក់របស់លោក មាស មុត

២១. លោក មាស មុត មានសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានក្នុងការទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់ស្នើសុំភាពគ្រោះថ្នាក់ នៅចំពោះមុខច្បាប់។ សិទ្ធិនេះត្រូវបានធានាជូនភាគី ដោយមាត្រា ៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា ដែលចែងមួយផ្នែកថា

បំពានធ្ងន់ធ្ងរលើច្បាប់មនុស្សធម៌អន្តរជាតិ មិនអាចទទួលបានជោគជ័យឡើយ ប្រសិនបើជនជាប់ចោទ និង ព្រះរាជាណាចក្រមានការធានាច្បាស់លាស់អំពីភាពប្រាកដប្រជា និង ភាពអាចប្រមើលទុកមុននូវការអនុវត្តច្បាប់ជាធរមាន និង (៣) សិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះបានគូសបញ្ជាក់ពីមុន គឺជាធាតុផ្សំមួយនៃលក្ខខណ្ឌតម្រូវឱ្យមានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ ដែលសិទ្ធិនេះគឺជាវិធានមួយនៃច្បាប់ទំនៀមទម្លាប់អន្តរជាតិ និង ដែលធានាឱ្យមានសិទ្ធិដល់ជនជាប់ចោទក្នុងការទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់ស្នើសុំភាពគ្រោះថ្នាក់ដល់ជនជាប់ចោទដទៃទៀត។ សិទ្ធិនេះនឹងមិនអាចអនុវត្តបានទេ ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះនីមួយៗមានសេរីភាពក្នុងការបដិសេធចោលសេចក្តីសម្រេចលើអង្គច្បាប់ដែលចេញដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ និង ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះនីមួយៗសម្រេចលើអង្គច្បាប់ទៅតាមតែអ្វីដែលខ្លួនយល់ថាសមស្រប។ ក្នុងប្រព័ន្ធបែបនេះ វាអាចបង្កើតឱ្យមានសេចក្តីសម្រេចបួនចេញពីសាលាក្តីលើបញ្ហាអង្គច្បាប់តែមួយ សេចក្តីសម្រេចមួយចេញពីអង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ និង សេចក្តីសម្រេចចំនួនបីចេញពីអង្គជំនុំជម្រះទាំងបី ដែលមើលទៅហាក់បីដូចជាក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខមិនមែនបង្កើតសាលាក្តីតែមួយទេ ប៉ុន្តែបង្កើតសាលាក្តីដល់ទៅបួន។ ការណ៍គឺវាមិនស្របគ្នាទៅនឹងគោលបំណងរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ដែលតាមរយៈការអានសាមញ្ញនូវលក្ខន្តិកៈ និង របាយការណ៍របស់អគ្គលេខាធិការ គឺចង់ឱ្យបង្កើតសាលាក្តីមួយដែលមានអង្គជំនុំជម្រះបី និង អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍មួយ អនុវត្តអង្គច្បាប់តែមួយ រួមគ្នា ស្របគ្នា និង មានហេតុផលត្រឹមត្រូវ។ តម្រូវការនៃភាពស្របគ្នា មានសារសំខាន់ជាពិសេសនៅក្នុងបទដែលក្នុងនោះសាលាក្តីប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពេលដែលបទដ្ឋានច្បាប់មនុស្សធម៌អន្តរជាតិ និង ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិកំពុងលូតលាស់ ហេតុដូច្នេះ បញ្ហានេះវាវិវត្តទៅទៀត ក្នុងពេលដែលជនទាំងឡាយដែលនៅចំពោះមុខសាលាក្តីគឺជនជាប់ចោទ និង ព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវដឹងឱ្យបានច្បាស់លាស់ថាតើរឿងក្តីទាំងនេះត្រូវជំនុំជម្រះដោយអនុវត្តតាមគោលការណ៍ច្បាប់អ្វី។

“ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរមានភាពស្មើគ្នានៅចំពោះមុខច្បាប់...”⁴⁷។ សិទ្ធិនេះក៏មានចែងផងដែរនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស⁴⁸ និង កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយ⁴⁹ ដែល អ.វ.ត.ក ត្រូវគោរពតាម ដោយអនុលោមតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា⁵⁰ កិច្ចព្រមព្រៀង⁵¹ និង ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក⁵²។ សិទ្ធិនេះក៏មានចែងផងដែរនៅក្នុងលក្ខន្តិកៈនៃសាលាក្តីព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ

⁴⁷ សិទ្ធិនេះមានចែងបន្ថែមទៀតនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ក្នុងមាត្រា ៣ ដែលចែងថា “បណ្តឹងអាជ្ញាអនុវត្តទៅលើបុគ្គលគ្រប់រូប ទាំងរូបវន្តបុគ្គល ទាំងនីតិបុគ្គល ដោយឥតប្រកាន់ពូជសាសន៍ ពណ៌សម្បុរ ភេទ ភាសា ជំនឿ សាសនា និន្នាការនយោបាយ ដើមកំណើតជាតិ ឋានៈសង្គម ធនធាន ឬ ស្ថានភាពផ្សេងទៀតឡើយ”។

⁴⁸ មាត្រា ៧ នៃសេចក្តីប្រកាសសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សចែងថា៖ “ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នានៅចំពោះមុខច្បាប់ និង ត្រូវទទួលបានការការពារផ្នែកច្បាប់ឥតមានការរើសអើងអ្វីទាំងអស់។ ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបានការការពារស្មើគ្នា ប្រឆាំងនឹងការរើសអើងណាមួយ ដែលផ្ទុយទៅនឹងសេចក្តីប្រកាសនេះ និង ប្រឆាំងទៅនឹងការញុះញង់ឱ្យមានការរើសអើងដូច្នោះណាមួយ”។ សេចក្តីប្រកាសសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស សេចក្តីសម្រេចរបស់មហាសន្និបាតលេខ 217A (III), U.N. Doc A/810 at 71 (១៩៤៨)។

⁴⁹ កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយ ត្រូវបានអនុម័ត និង បើកឱ្យចុះហត្ថលេខា ផ្តល់សច្ចាប័ន និង ចូលជាសមាជិក ដោយសេចក្តីសម្រេចនៃមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិលេខ 2200A (XXI) ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៦៦ ចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី ២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ ១៩៧៦ អនុលោមតាមមាត្រា ៤៩ មាត្រា ១៤(១), ២៦។ មាត្រា ១៤(១) ចែងមួយផ្នែកថា “ជនគ្រប់រូបត្រូវមានសិទ្ធិស្មើគ្នានៅចំពោះមុខតុលាការ និង សាលាជម្រះក្តី”។ មាត្រា ២៦ ចែងមួយផ្នែកថា “ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នានៅចំពោះមុខច្បាប់ និង មានសិទ្ធិការពារច្បាប់ស្មើគ្នា ដោយឥតរើសអើង”។

⁵⁰ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ កែសម្រួលដោយក្រម ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ប្រកាសឱ្យប្រើប្រាស់វិសោធនកម្មលើមាត្រា ១១, ១២, ១៣, ១៨, ២២, ២៤, ២៦, ២៨, ៣០, ៣៤, ៥១, ៩០, ៩១, ៩៣ និង មាត្រាដទៃទៀតពីជំពូក ៨ ដល់ជំពូក ១៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលត្រូវបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភាជាតិនៅថ្ងៃទី ០៤ ខែមីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ មាត្រា ៣១។

⁵¹ មាត្រា ១២(២) នៃកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអង្គការសហប្រជាជាតិ និង រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទាក់ទងនឹងការកាត់សេចក្តីនៅក្រោមច្បាប់កម្ពុជា នូវឧក្រិដ្ឋកម្មដែលប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ (“កិច្ចព្រមព្រៀង”) ចែងថា៖ “អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញត្រូវអនុវត្តយុត្តាធិការរបស់ខ្លួន សមស្របតាមបទដ្ឋានយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ភាពត្រឹមត្រូវ និង ដំណើរសមស្របនៃច្បាប់ដូចដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ និង ១៥ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយ ដែលកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខីមួយដែរ”។ មាត្រា ១៣(១) ចែងថា៖ “សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ និង ១៥ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយ ត្រូវតែបានគោរពនៅទូទាំងដំណើរការនៃការជំនុំជម្រះក្តី”។

⁵² មាត្រា ៣៣ ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ (“ច្បាប់ អ.វ.ត.ក”) ចែងថា៖ “អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៃសាលាដំបូង ត្រូវអនុវត្តយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនសមស្រប តាមបទដ្ឋានយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ភាពត្រឹមត្រូវ និង ដំណើរការសមស្របនៃច្បាប់ដូចដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ និង ១៥ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយ”។

សម្រាប់អតីតប្រទេស យូហ្គោស្លាវី⁵³ និង មានចែងនៅក្នុងលិខិតុបករណ៍សំខាន់ៗប្រចាំតំបន់មួយចំនួន ទៀត⁵⁴ និង រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃរដ្ឋជាច្រើន⁵⁵។ សិទ្ធិរបស់លោក មាស មុត ក្នុងការទទួលបានការប្រព្រឹត្តិស្មើ ភាពគ្នា នៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក នឹងត្រូវរងការរំលោភបំពាន ដោយការអនុវត្តសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ ទី ៣ ប្រឆាំងនឹងរូបគាត់។

២២. កាតព្វកិច្ចគោរពសិទ្ធិ ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយ ត្រូវបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ដោយសេចក្តីសម្រេចមួយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញឆ្នាំ ២០០៧ ដែលនៅក្នុង នោះក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញបានបង្គាប់ថា៖

ចៅក្រមម្នាក់មិនត្រូវពឹងផ្អែកតែទៅលើ [ច្បាប់ជាក់លាក់] ប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងត្រូវផ្អែកផងដែរលើច្បាប់ ជាទូទៅ។ ពាក្យថាច្បាប់ខាងលើនេះ សំដៅលើច្បាប់ជាតិ រួមមានរដ្ឋធម្មនុញ្ញដែលជាច្បាប់កំពូល និង ច្បាប់ ជាធរមានដទៃទៀត ព្រមទាំងអនុសញ្ញាអន្តរជាតិដែលកម្ពុជាបានទទួលស្គាល់...⁵⁶។

២៣. ការិយាល័យនៃឧត្តមស្នងការអង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស បានចេញសេចក្តីផ្តេង ការណ៍ជាសាធារណៈមួយ បន្ទាប់ពីក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញចេញសេចក្តីសម្រេចនេះ ដោយគូសបញ្ជាក់ថា៖ សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ... បញ្ជាក់យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់នូវឋានៈរបស់សន្និសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិ មនុស្ស ថាជាផ្នែកមួយនៃច្បាប់កម្ពុជា ដែលត្រូវបានការពារដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និង លើកឡើងនូវ ចំណុចសំខាន់មួយថា ចៅក្រមជំនុំជម្រះ គួរតែយកចិត្តទុកដាក់លើបញ្ហាសិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋាន នៅពេល ពិចារណាលើរឿងក្តីនានា⁵⁷។

⁵³ លក្ខន្តិកៈនៃតុលាការ ICTY មាត្រា ២១(១)។

⁵⁴ សូមមើល ពិធីសារលេខ ១២ នៃអនុសញ្ញាអឺរ៉ុបសម្រាប់ការពារសិទ្ធិមនុស្ស និង សេរីភាពជាមូលដ្ឋាន។ អនុសញ្ញា អន្តរអាមេរិកស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស មាត្រា ២៤។

⁵⁵ សូមមើល ឧទាហរណ៍ រដ្ឋធម្មនុញ្ញសហរដ្ឋអាមេរិក វិសោធនកម្មលើកទី ១៤, រដ្ឋធម្មនុញ្ញបារាំង អនុម័តឆ្នាំ ១៩៥៨ មាត្រា ១, រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃសាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធសូវ្មិត មាត្រា ៧, ច្បាប់ស្តីពីសិទ្ធិរបស់ប្រទេស ណូវែសេឡង់ ឆ្នាំ ១៩៩០ ផ្នែកទី ២ កថាខណ្ឌ ២៧, រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃសាធារណរដ្ឋប្រូឡូញ ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៧ មាត្រា ៣២, រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃសាធារណរដ្ឋ ប្រជាធិបតេយ្យសង្គមនិយមស្រីលង្កា មាត្រា ១២, សេចក្តីព្រាងរដ្ឋធម្មនុញ្ញលើកទី ១ នៃសាធារណរដ្ឋស៊ីប៊ី ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០១២ មាត្រា ៤៥។

⁵⁶ សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ លេខ ០៩២/០០៣/២០០៧, ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧ (បកប្រែជាភាសា អង់គ្លេសក្រៅផ្លូវការដោយការិយាល័យឧត្តមស្នងការអង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្សនៅកម្ពុជា)។

⁵⁷ ការិយាល័យឧត្តមស្នងការអង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស, សេចក្តីផ្តេងការណ៍សាធារណៈ៖ សេចក្តីសម្រេច របស់ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញពាក់ព័ន្ធនឹងច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់ទោសនៃបទឧក្រិដ្ឋ និង អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧។

២៤. សិទ្ធិទទួលបានការប្រព្រឹត្តិស្មើភាពគ្នានៅចំពោះមុខច្បាប់ តម្រូវឱ្យរឿងក្តីដែលមានលក្ខណៈស្មើគ្នាជាសត្យានុម័ត ទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់ស្មើភាពគ្នា។ គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស ជាអង្គការនៃអ្នកជំនាញឯករាជ្យ ដែលត្រូវពិនិត្យការអនុវត្តកិច្ចសន្យាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយដោយរដ្ឋភាគី (ដូចជាប្រទេសកម្ពុជា)⁵⁸ បានគូសបញ្ជាក់ថា “សិទ្ធិទទួលបានសមភាពនៅចំពោះមុខតុលាការ និង សាលាជម្រះក្តី និង សិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ គឺជាធាតុផ្សំដ៏សំខាន់នៃការការពារសិទ្ធិមនុស្ស និង បំពេញមុខងារជាមធ្យោបាយមួយនៃនីតិវិធីតុលាការក្នុងការធានាការពារនីតិវិធី”⁵⁹។ គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្សបានគូសបញ្ជាក់បន្ថែមទៀតថា ប្រសិនបើមានការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើភាពគ្នាណាមួយកើតឡើង ការប្រព្រឹត្តិនោះត្រូវតែ “ផ្អែកលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលសមហេតុផល និង មានលក្ខណៈសត្យានុម័ត”⁶⁰។

២៥. ករណីរបស់លោក មាស មុត មានលក្ខណៈស្មើគ្នាជាសត្យានុម័ត ដូចគ្នាទៅនឹងសំណុំរឿង ០០២ ទាក់ទងនឹងភាពអាចអនុវត្តបាននៃសហឧក្រិដ្ឋរួមទម្រង់ទី ៣។ ពុំមានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសមហេតុផល ឬដោយសត្យានុម័ត ដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យអនុវត្តសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ប្រឆាំងនឹងលោក មាស មុត នោះឡើយ ដ្បិតតុលាការបានរកឃើញហើយថា សហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ នេះមិនអាចត្រូវបានអនុវត្តនៅ អ.វ.ត.ក ឡើយ ដោយផ្អែកលើច្បាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿង ០០២។

⁵⁸ សូមមើល ការិយាល័យនៃឧត្តមស្នងការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស, គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស, អាចរកបាននៅលើ គេហទំព័រ <http://www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/>. ប្រទេសកម្ពុជាបានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចសន្យាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយ នៅថ្ងៃទី ១៧ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៨០ និង បានចូលជាសមាជិកនៅថ្ងៃទី ២៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩២។ សូមមើល កម្រងសន្ធិសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិ អាចរកបាននៅលើ គេហទំព័រ http://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsq_no=IV-4&chapter=4&lang=en#3.

⁵⁹ គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស មតិទូទៅលេខ ៣២៖ មាត្រា ១៤៖ សិទ្ធិស្មើគ្នានៅចំពោះតុលាការ និង សាលាជម្រះក្តី និង សិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៧, អង្គការសហប្រជាជាតិ ឯកសារ CCPR/C/GC/32, អាចរកបាននៅ <http://www1.umn.edu/humanrts/gencomm/hrcom32.html>.

⁶⁰ Rita Hiro Balani តទល់នឹង ប្រទេសអេស្ប៉ាញ, ឯកសារទំនាក់ទំនងលេខ ១០២១/២០០១, អង្គការសហប្រជាជាតិ ឯកសារលេខ CCPR/C/77/D/1021/2001 (១៩៩៨), កថាខណ្ឌ ៤.៣ អាចរកបាននៅ <http://www1.umn.edu/humanrts/undocs/1021-2001.html>. សូមមើលផងដែរ Waldman តទល់នឹង ប្រទេសកាណាដា (ទស្សនៈដែលឯកភាពនៅថ្ងៃទី ០៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩) នៅក្នុងអង្គការសហប្រជាជាតិ ឯកសារលេខ GAOR, A/55/40 (vol. II), កថាខណ្ឌ ១០.០៦ អាចរកបាននៅ http://www.worldcourts.com/hrc/eng/decisions/1999.11.03_Waldman_v_Canada.htm.

២៦. សិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីមួយដោយយុត្តិធម៌របស់លោក មាស មុត ដោយសាលាក្តីដែលឯករាជ្យ និង មិនលម្អៀង^{៦១} គាំទ្រសេចក្តីសន្និដ្ឋានដែលថា គេមិនអាចប្រព្រឹត្តមកលើលោក មាស មុត ឱ្យខុសគ្នា ពីជនជាប់ចោទនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២ នោះឡើយ។ សិទ្ធិនេះមិនមែនទាមទារត្រឹមតែភាពយុត្តិធម៌ក្នុង កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងត្រូវធ្វើយ៉ាងណាឱ្យអ្នកសង្កេតការណ៍ឯករាជ្យដែលមាន ចំណេះដឹងនូវគ្រប់កាលៈទេសៈពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដឹងថាកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពិតជាមានភាពយុត្តិធម៌ ដូច្នោះមែន^{៦២}។ គ្មានអ្នកសង្កេតការណ៍ឯករាជ្យណាម្នាក់ នឹងយល់អំពីមូលហេតុដែលសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម ទម្រង់ទី ៣ គួរតែត្រូវបានអនុវត្ត មកលើលោក មាស មុត តែម្នាក់ឯងនោះទេ ជាពិសេសនៅពេលដែល តុលាការបានរកឃើញរួចទៅហើយក្នុងសំណុំរឿង ០០២ ថាទម្រង់នេះមិនអាចត្រូវបានអនុវត្តនៅ អ.វ.ត.ក។

III. ដំណោះស្រាយដែលស្នើសុំ

អនុវត្តសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការក្នុងសំណុំរឿងហេតុទាំងអស់ខាងលើ មេធាវីការពារក្តីស្នើសុំសហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតឱ្យ **បដិសេធ** ការអនុវត្តសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួមទម្រង់ទី ៣ ប្រឆាំងនឹងលោក មាស មុត។

សូមទទួលដោយសេចក្តីគោរព។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នៅថ្ងៃទី ២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០១៣
 សហមេធាវីរបស់លោក មាស មុត

អាង ឧត្តម

Michael G. KARNAVAS

^{៦១} សូមមើល មាត្រា ៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា មាត្រា ១២(២), ១៣(១) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង មាត្រា ៣៣ ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការ បង្កើត អ.វ.ត.ក មាត្រា ១៤(១) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយ ។

^{៦២} ព្រះរាជអាជ្ញា តទល់នឹង Furundžija, IT-95-17/1-A, សាលក្រម ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០០ កថាខណ្ឌ ១៩០។